

Beste leerkracht,

Jullie hebben alweer een ontzettend zwaar jaar achter de rug.

Hard werken is een understatement.

Het is vaak alsof het onderwijs ondergesneeuwd is onder een lawine van corona.

En wij doen maar verder. Zonder morren, zonder veel woorden, zonder veel klagen.

En toch zijn we steeds onderwerp van gesprek, zonder ons echt te horen of te beluisteren.

Ik geef ieder van jullie graag een pluim omdat:

- Jullie flexibel optraden en les bleven geven onder elke omstandigheid. In de klas of van thuis uit.
- Jullie steeds verbinding voorop stelden ondanks de fysieke afstand.
- Jullie de strakke planning leerden loslaten en focusten op het essentiële, de ene keer het cognitieve, de andere keer het welbevinden. Afhankelijk van de noden van jullie groep.
- Jullie relativeerden als de besten en oog hadden voor vele anderen die het ook niet gemakkelijk hadden en soms zelfs nog moeilijker hadden dan wij.
- Jullie elkaar nog meer leerden appreciëren en vooral waarderen en respecteren in elkaars eigenheid en aanpak. Elk lid van ons team is uniek en noodzakelijk.
- Jullie steeds bleven zoeken naar oplossingen en altijd oog hadden voor de ander die het net wat moeilijker had dan jullie.
- Jullie al snel beseften dat jullie klas geen eiland was en dat de school steeds prioritair was.
- Jullie hulp aanvaardden wanneer het nodig was.

Ik wens jullie volgend jaar:

Wat meer erkenning en respect vanuit de rest van de maatschappij. Want dit is essentieel om het lerarentekort op te lossen. Gelukkig doen onze ouders dit meer dan genoeg.

En het zorgt ervoor dat we blijven gaan. Een ondersteunend team waar je steeds iemand vindt die jou kan helpen op het moment dat je het meest nodig hebt. Zonder dat je zelf om hulp hoeft te vragen. Een enthousiaste en leergierige klas en betrokken ouders.

Gewoon omdat jullie dat verdienen, ieder van jullie